

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cursus Biennalis Studii Canonici, Sive Succincta Et
Methodica Sacrorum Canonum Explanatio**

Engelhard, Johann Martin

Moguntiae, 1700

Titulus XVI. De Deposito.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63255)

OBIICIENS 2. Tutela cedit in gratiam solius pupilli, & tamen tutor præstat culpam levem; ergo prædicta regula non procedit. Respond. In tutore hoc speciale est ob favorem pupilli.

TITULVS XVI.

De Deposito.

QUÆRES 1. Quid sit depositum, & quomodo à reliquis contractibus distinguatur? Respond. Depositum est Contractus reinitus quo res custodienda gratis traditur, hac lege, ut eadem in specie sive individuo, quodocunque deponenti libuerit, restitatur *l. 1. § 8. ff. depositi*. Differt à mutuo quòd per depositum dominium rei in accipientem non transferatur; à commodato & precario, quòd his contractibus usus concedatur, depositarius vero si re deposita usus fuerit, furtum committere dicatur; *l. 2. ff. depositi*; à locatione; quòd res non pro mercede sed gratis custodienda tradatur. à pignore quòd hoc ad cautionem, illud ad custodiam detur; custodia enim est finis depositi & dominium manet penes deponentem *l. 17. § 1. ff. b. t.*

QUÆRES 2. Ad quam Culpam teneatur depositarius; Respond. Eum juxta regulam *ist. preced.* datam non nisi de dolò & culpâ lata teneri *§. præterea instit. § l. 32. ff. b. t.* deponentis enim gratiam tantum respicit, & qui negligenti amico rem Custodiendam tradidit id suæ debet imputare facilitati; nisi tamen aliter conventum sit *l. 1. ff.*

1. ff. b. t. vel depositarius deposito se obtulerit, detur enim promittere præstationem culpæ levis
2. b. t. vel aliquid honorarii loco pro custodiâ ceperit. dict. cap. 2.

QUÆRES 3. Quotuplex sit depositum. Respond. Est potissimum quadruplex. primum dicitur voluntarium seu Conventionale, cuius finis custodia; alterum dicitur depositum sistendarum rerum quando debitor creditore sine iustâ causâ lente acceptare solutionem ad evitandum usurarium, & periculum casus fortuiti, pecunias apud iudicem deponit l. acceptatam Cod. de usur. Tertium dicitur depositum sequestrarium seu iudiciale quando res litigiosa, iudici seu sequestro traditur, ad decisionem causæ servanda. Quartum dicitur depositum miserabile, quod nomen accepit à casibus miserabilibus quibus ob miseriam præsentem res apud alium deponi solent, quorum recensentur. Videlicet naufragium, incendium, tumultus bellici & ruina ædium collabentium.

QUÆRES 4. An depositum in compensationem debiti retineri possit? Respond. Non potest per tot. cap. 2. §. sane b. t. Ratio est, ne quod alicuius fidei specialiter commissum est, ei ad perfidiam occasio fiat; neque refert quod compensationi pro debito liquido in aliis contractibus sit locus, quia res in aliis contractibus non principaliter intuitu fidei, sed alicujus usus vel securitatis gratiâ datur; Excipienda tamen hic est causa debiti liquidi propter expensas necessarias in rem depositam factas; donec enim istæ solvantur, depositum retinere licet, suadente æquitate. cap. 2. b. t.

OB 11. sta

OBJICIES. Compensatio æquitatenitur & pro solutione habetur. *l. 4. Cod. de compensat. l. 4. ff. qui potiores*; ergo etiam in deposito locum habebit. Resp. Concess. Anteced. Neg. conf. quia specialis fides in deposito interveniens, compensationem iniquam facit.

QUÆRES 5. An depositarius in periculo incendii, naufragii, ruinæ, vel hostilis incursionis res depositas servare teneatur præ suis, si utraque simul retineri nequeant? Ratio dubitandi est, quia ex unâ parte deposito salvis rebus propriis pereunte, præsumitur dolus juxta. *cap. 2.* ex alterâ autem quod regula charitatis proximi, delectionem incipere doceat à semetipso. *can. si non liceat c. 33. q. 5.* quibus non obstantibus; Resp. Res pretiosiores servandas esse sive propriæ fuerint sive alienæ ratio est, quod depositarius teneatur ad eam diligentiam, quam quivis prudens rebus propriis solet, adhibere; adeoque pretiosiores sive propriæ fuerint, sive alienæ præferre debet minus pretiosis; quod si æquales fuerint, propriæ præ alienis servari possunt; quia depositarius non tenetur depositis rebus salvandis majorem diligentiam adhibere, quam prudentes propriis adhibere solent.

QUÆRES 6. Possitne depositarius per pactum à præstatione doli liberari? Respond. Dolum præteritum pacto remitti posse. *l. si unus. §. 4. ff. de pactis* non autem futurum; ratio est, quod ejusmodi pactum utpote invitans ad delinquendum sit contra bonos mores adeoque nullius valoris. *dict. l. §. 3. ff. de pact. l. 11. §. 1. ff. de doli mali except.*

OBJICIES. Paria sunt de dolo non præstando paci, vel pacisci ut non agatur depositi *l. 27*

§. 3.

§. 3. ff. de pact. sed posterius concessum est, l. 7. ff. eod. Ergo & prius. Respond. Paria sunt à pari rei loquendo concedo, quoad modum paciscendi Nego. Multa enim expressa nocent, quæ non expressa valuissent.

TITULUS XVII.

De

Emptione venditione.

QUÆRES 1. Quid sit Emptio venditio. Respond. Emptio venditio est Contractus bonæ fidei solo consensu initus, quo re siue merce pro certo pretio commutanda conuenitur. Dicitur bonæ fidei, quia multa ex æquitate præstantur, de quibus expressè conventum non est. Quatenus pretium offertur pro re, vocatur emptio; quatenus res pro pretio datur, venditio dicitur. l. 1. ff. de contrab. em. & l. 1. ff. de rer. permut.

QUÆRES 2. An valida sit & rescindi possit venditio quā venditor in pretio est læsus? pro cuius resolutione notandum est, pretium iustum pro diversa hominum æstimatione communiter assignari triplex videl. summum, medium, & infimum, res enim cuius pretium medium sunt v. gr. 100. Imperiales, ab aliquibus 90 ab aliis vero 110. æstimari potest; quorum prius infimum, posterius vero summum siue rigorosum vocari solet; unde quodcumque pretium ex his venditor pro re venditā confectatur, iusto eam pretio vendidisse dicitur. Quod præviè notaro duo Casus sunt distinguendi; vel enim